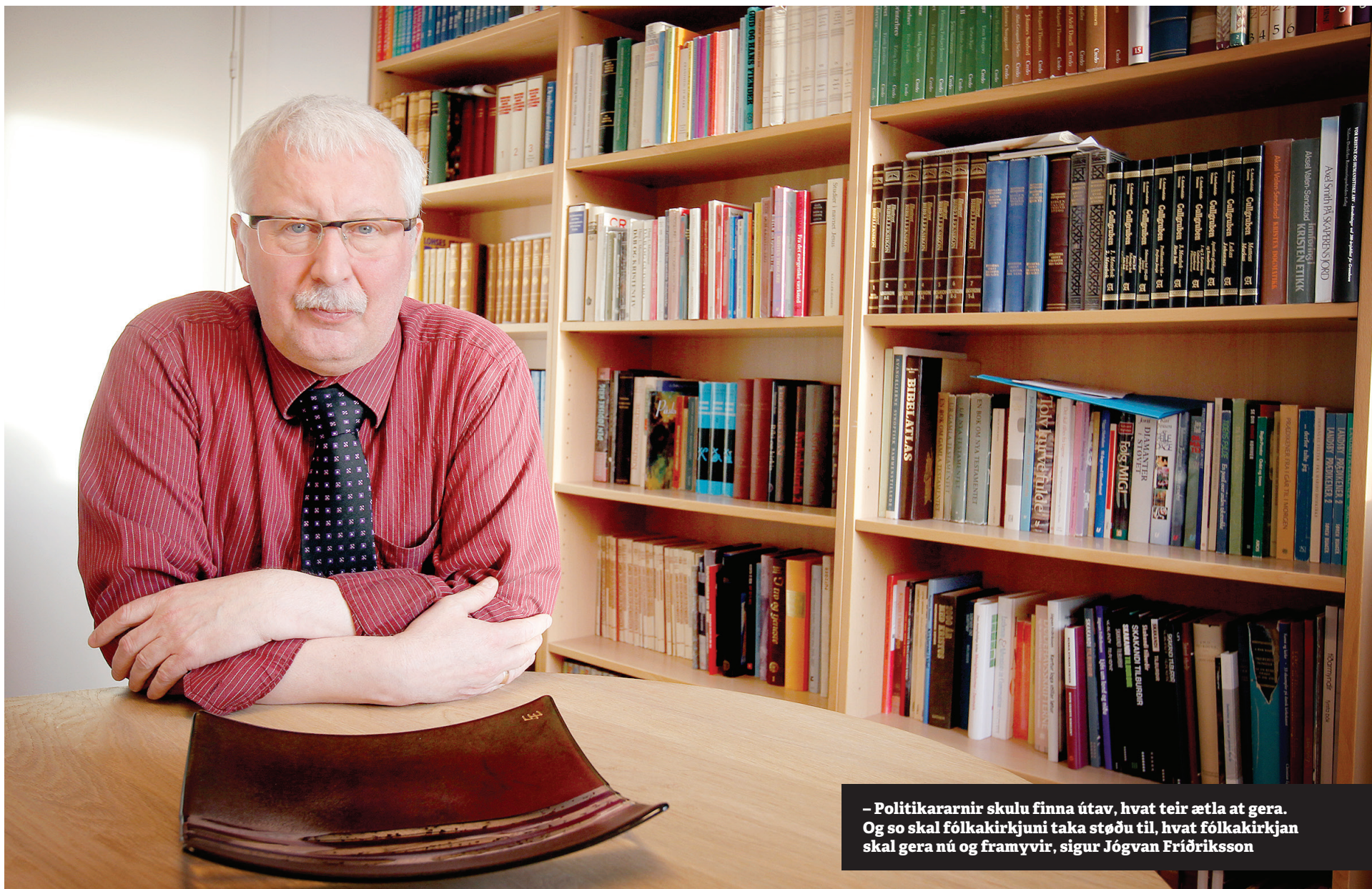

– Politikararnir skulu finna útav, hvat teir ætla at gera. Og so skal fólkakirkjuni taka stöðu til, hvat fólkakirkjan skal gera nú og framyvir, sigur Jógvan Fríðriksson

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

»Tú kanst siga, at talvið um tey samkyndu er vitjunartíðin hjá fólkakirkjuni og hjá samstarvinum millum kirkjuna og landið«

Seinastu árin er játtanin til fólkakirkjuna skerd munandi, og fyri 2016 er figgingin av fólkakirkjuni soleiðis samansett, at kirkjuskattur – sum er frívilligur – telur áleið 85 prosent, meðan figgingin frá landinum er 15 prosent.

– Lóggevur landið innum kirkjugátt, so viðførir tað uttan iva, at kirkjan missur limir. Og missa vit limir, so merkir tað beinan vegin stórar sparningar, vísur Jógvan Fríðriksson á.

Samstundis eru onnur viðurskifti við, sum Jógvan Fríðriksson hevur í huga, tá ið umræður sambandi millum land og kirkju.

– Tað sigur seg sjálv, at við 15 prosentum sleppur eingin »part-eigari« at trýsta avgerðir niður yvir høvdið á fólkakirkjuni. Mín ábyrgd sum biskupur er jú eisini at tryggja, at fólkakirkjan ikki missir sínar limir. Í dag hava vit yvir 80% av fólkinum, og tú kanst spyrja, hvat vit tola at missa í limum, fyri at framvegis verða uppfatað sum fólksins kirkja, sigur Jógvan Fríðriksson.

Vegamótið nærkast

Í næstum fer Føroya fólk at uppliva politisku viðgerðina av uppskotið um at loyva borgarliga vígslu til samkynd. Tá lögtingsnevndirnar eru lidnar við sína viðger, skal mál-

ið aftur fyri tingið. Hetta málið er tó ikki nakað, sum fólkakirkjan hevur málsmálið yvir.

– Politikararnir eru vælkomnir at gera so nógva lógir teir ynskja. Eg haldi ikki tað er uppgávan hjá kirkjuni at hava hugsanir um tað, uttan so, at lógarsmiðið ávirkar kirkjuna beinleiðis, sigur Jógvan Fríðriksson.

Skulu vit tó meta út frá gongdini í londunum kring okkum, so er bert ein spurningur um tíð, áðrenn fólkakirkjan sjálv ella limir í fólkakirkjuni nýðast at taka stöðu til, hvussu farast skal fram á hesum økið.

– Eg haldi, at vit mugu taka hetta mál í størsta álvara. Tú kanst siga, at talvið um tey samkyndu er vitjunartíðin hjá fólkakirkjuni og hjá samstarvinum millum kirkjuna og landið, sigur biskupur.

Hansara hugsan er, at hóvliga má farast fram, í hesum eyra máli.

– Politikararnir skulu finna útav, hvat teir ætla at gera. Og so skal fólkakirkjuni taka stöðu til, hvat fólkakirkjan skal gera nú og framyvir, sigur Jógvan Fríðriksson.

Hann er av teirru sannføring, at uttan hóvliga framferð, so kann hetta merkja, at limirnir í fólkakirkjuni fækka, og kirkjan harvið má taka stöðu til, um hon skal einskilja seg frá landinum.

Tey samkyndu hava verið fyri órætti

Mær vitandi ynskja tey samkyndu ikki, at øll skulu vera samd við tey. Tey ynskja virðing og rættindi. Og um vit eru heilt erlig, so hava tey verið vanvird og illa viðfarin í okkara samfelagið, sigur Jógvan Fríðriksson, biskupur

BARBARA HOLM

Í 90'unum segði Jógvan Fríðriksson alment, at hann tók virkna frástøðu frá øllum niðrandi útsagnum ella hugsanum um samkynd. Og framvegis hevur hann stóra virðing fyri stríðnum hjá teimum samkyndu. Hann vísur á, at í Føroyum hava vit søguliga sæð útflutt ymiskar samfelagsbólkar, snøgt sagt, tí vit ikki hava havt rúmd fyri teimum.

– Í Føroyum hava vit ikki ráð til at styggja fólk burtur, og tí má vera pláss fyri øllum her, sigur biskupur.

At tey samkyndu kenna seg forfylgd í Føroyum, skilur biskupur væl.

– Tað hevur verið sárt at sæð, at tey samkyndu hava verið forfylgd og niðra. Vit siga mang-an, at tað hava tey ikki, men vit

mugu helst bara vera erlig og viðganga, at tað hava tey í øllum førum í onkran mun, sigur biskupur.

Hvussu tað man kennast, kann biskupur ikki seta seg inni. – Ímynda tær at verða forfylgdur ella hongdur út, tí onkur heldur tú ert ónormalur. Tað er ov nógv fyri meg, sigur Jógvan Fríðriksson.

Fólkakirkjan fyri øll

Í fólkakirkjuni er tað soleiðis skipað, at fleiri ymiskar nevndir umboðandi ymiskar áhugapartar taka stöðu til tær útsagnir, sum kirkjan skal geva. Biskupur hevur sostatt ikki heimild til at tosa fyri fólkakirkjuna, og vil tí ikki siga um hann væntar, at tey samkyndu sleppa inn um kirkjugátt at vígast í framtíðini.

– Mín egna hugsan er tó, at hjúnarlagið er millum mann og

kvinnu. Eg haldi tó, at kirkjan skal vera fyri øll, eisini tey samkyndu, sigur biskupur.

Hann vísur eisini á ein fund, sum var millum dómpróst og biskup og nevndina fyri LGBT í 2012.

– Eg haldi ikki tað er virðiligt at tosa um fólk. So vit valdu heldur at tosa við tey, og vit fingustórt forståls fyri teirra stríðið. Samstundis fingustórt at kenna, sigur biskupur.

Hann vísur á, at Føroya biskupur eisini er biskupurin hjá teimum samkyndu.

– Summi siga, at kirkjan er ov passiv í hesum málið. Men eg havi tilvitað ansað eftir, tí tá talan ikki er um at lóggeva inn um kirkjugátt, so viðkemur tað fyri so vítt ikki kirkjuni, sigur Jógvan Fríðriksson, biskupur at enda.